

mere ind paa i Dag; det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) omtalte denne Side af Sagen i Gaar, ligesom han ogsaa belyste, hvorledes det forholdt sig med Talen om, at de rigeste Godsejere vilde komme til at tjene mange tusind Kroner. Jeg vil da kun sige, at det har i mange Aar været et Krav fra Landbrugets Side, at vi kunde komme til en ligeligere Fordeling af Byrderne paa de faste Ejendomme, og at disse Byrder, denne Basis for Betalingen af Skatterne, som de faste Ejendomme afgave med Hensyn til den kommunale Beskatning, vare aldeles urimelige. Jeg tror, at alle ere enige i, at denne Tale ikke kan forbigaa, men at man maa erkende, at den er fuldstændig berettiget.

Det har da ogsaa altid, saa længe vi have forhandlet om Skattereformen, været Forudsætningen, at Hartkornsbyrden skulde lettes, og at vi skulde søge at finde en anden Basis for den kommunale Beskatning. Det har jo nemlig altid været saa nemt at lægge Byrderne over paa Hartkornet. Det var ikke alene i gamle Dage, at det var nemt. Jeg kan som Eksempel nævne, at da man, vistnok i 1667, manglede noget til Hærens Underhold og til Udrustning af et Matroskorp, lagde man en Skat paa Hartkornet af en Okse og 5 Lispund røget Flæsk pr. 200 Tdr. Hartkorn. Det var saa grumme nemt at lægge en Okse og 5 Lispund røget Flæsk paa Hartkornet. Ligeledes lagde man Rytterpenge paa Hartkornet, idet hvert 400 Tdr. Hartkorn skulde udruste en Rytter; det var saa grumme nemt. Endelig saa man ogsaa, at man lagde Hartkornsskat paa Vandløbene; Færgeløbet mellem Aalborg og Sundby skulde f. Eks. svare 12 Tdr. 2 Skpr. Hartkorn. Jeg nævner dette for at vise, at Tiden igennem har det været saa grumme nemt at lægge Skatter over paa de faste Ejendomme. Men det er ikke noget, som alene kendetegner Fortiden, det er ogsaa noget, som kendetegner netop vor Tid. Gennem de Love, som i den seneste Tid ere blevne gennemførte her paa Rigsdagen — lad os sige i de sidste 10 Aar — har det gentagende vist sig, at Forholdet er blevet det samme. Ved Gennemførelsen af Fattigloven, Alderdomsunderstøttelsesloven, Alimentationsloven o. s. v. er der stadig lagt forøgede Byrder paa Hartkornet, saa det er ikke noget ukendt, og de Klager over dette Forhold, som ere fremførte gennem Tiderne, ere fuldt ud berettigede. Jeg skal minde om, at medens Hartkornsbyrderne til Amts- og Sognekommuner

fra 1881—89 steg med 77,000 Kr., saa steg de i Femaaret 1894—98 med over 1 Mill. Kr. og samtidig steg Skatten paa Formue og Lejlighed med henved 2 Mill. Kr. Se, det er jo en forbausende Stigning, der er foregaaet alene i et Tidsrum af 5 Aar. Og disse Tal ere ikke agrariske, thi det er Tal, der i sin Tid bleve fremsatte af Finansminister Scharling, den Gang han fremsatte sine Forslag oppe i det andet Ting. Saa sagde det ærede Medlem, at gennem denne Reform gav man Hartkornsejerne en vældig stor Gave. Jeg tror nu imidlertid ikke, at Gaven er saa stor, som det ærede Medlem vilde give det Udseende af, idet det nemlig forekommer mig, at det ærede Medlem ikke regner med, at vi faa nogle Skatter i Stedet for de Skatter, som blive afskrevne, eller i alt Fald ikke regner tilstrækkeligt dermed. Han regner blot med dette, at vi afskaffe Skatter til saa og saa stort et Beløb, men ikke fuldt ud med, at man indfører ny Skatter i Stedet.

Saa sagde endelig det ærede Medlem, at det skulde blot være Arbejderne, som skulde komme og kræve en saadan Fordel, som vi gennem disse Skattelove ere rede til at yde Hartkornsejerne. Jeg vil i Anledning af denne Udtalelse sige til det ærede Medlem, at hvis han vil slaa op i vor Lovgivning dels paa Finansloven, dels andre Steder, vil han finde, at de Beløb, som gennem den bestaaende Lovgivning ydes, saavel gennem Kommunerne som Stat, til de uformuende Samfundsklasser, ikke ere saa ganske smaa. Jeg skal saaledes nævne, at i Henhold til de paagældende Love ydes der nu i dette Finansaar følgende Summer: Til Folkeskolen og Seminarierne 13,200,000 Kr., til Højskoler og Landbrugsskoler 300,000 Kr., til Sygekasserne 1,200,000 Kr., til Hospitaler og Medicinalvæsen 5,500,000 Kr., til Alderdomsunderstøttelse 5,138,000 Kr. til Fattigvæsen 8,400,000 Kr. Ved Husmandsloven er der bevilget 2,000,000 Kr., til Hsmandsagen — Præmier, Spadekultur, Rejseunderstøttelse. Tilskud til Husmandsforeninger o. s. v. — 104,000 Kr., til de fri Fattiggasser ydes der af Kommunerne 250,000 Kr., og nu have vi her i Folketinget vedtaget et Lovforslag, som forhaabentlig bliver til Lov, og som vil forøge det med andre 250,000 Kr., til Arbejdernes og Fiskernes Ulykkesforsikring 666,000 Kr. til Foredragsforeninger, uformuende Elever i tekniske Skoler, Haandværkssvendenes Rejseforening og Husmandskreditforeningen 66,000 Kr. Alt dette udgør et Beløb